

føres frem af f.eks. meget præcise krydsermisiler og ramme mål med stor præcision.

Og de planer, som 10.000 mennesker i den amerikanske industri arbejder med, giver kun mening, hvis man forbeholder sig adgang til at benytte atomvåben. Ellers har disse planer ingen mening; det vil ministeren vel formentlig være enig i. Og derfor må man jo desværre sige, at spørgsmålet om atomoprustning ikke er et historisk problem, som er løst, og desværre heller ikke er et problem, som gennem alle de forskellige forhandlinger, som ministeren refererede til, på nogen måde er ved at være løst. Tværtimod, mens der forhandles, er atommagterne altså i gang med at udvikle en ny generation af atomvåben.

Det håber jeg ministeren vil kunne kommentere, altså om det er korrekt, at der faktisk foregår en sådan planlægning af nye atomvåben i USA.

Vi har jo fået at vide, at Jeltsin nu vil skrotte nogle flere atomvåben, men vi ved jo altså samtidig, at man i Rusland som følge af bl.a. NATO-udvidelsen faktisk lægger mere vægt på atomvåben i sin forsvarsstrategi, end man har gjort tidligere.

Hr. Gert Petersen nævnede den rejse med Forsvarskommissionen til Rusland – og herunder til Kaliningrad – som vi var på, og hvor vi desværre klart fik bekræftet det indtryk, at der, hvad enten nogle af atomvåbnene bliver skrottet eller ej, er en udvikling undervejs i Rusland, hvor man vil lægge større vægt på brugen af atomvåben i en eventuel konfliktsituation.

Det er en reaktion på tilsvarende vestlige signaler af mindre fredelig art, og det vil sige, at selv om vi ikke er tilbage i den kolde krig, er vi altså heller ikke nået frem til en situation, hvor problemerne på nogen måde er løst.

Jeg håber på, at vi i udvalget kan komme et stykke videre og også få fjernet den tvivl, som ministeren har haft om det juridiske grundlag for det her, som jeg altså mener at ministeren tager helt fundamentalt fejl omkring.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af lov om forsvarspersonel, lov om hjemmevernet, lov om ferie og lov om orlov. (Antagelse af kvinder på værnepligtstilsvarende vilkår, kulancemæssig godtgørelse, pensionsmæssig sikring af overenskomstansatte personel m.v.).

Af forsvarsministeren (Hans Hækkerup).
(Fremsat 20/11 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg udtrykke tilfredshed med, at vi nu førstebehandler lovforslaget her – langt om længe, kunne man måske sige.

Udgangspunktet var oprettelsen af Den Internationale Brigade i 1993, hvor vi fra Folketingets side ønskede at få nedsat en arbejdsgruppe med det kommissorium at undersøge, beskrive og vurdere mulighederne for at etablere en ordning, hvor kvinder generelt kan ansættes og uddannes i forsvaret på værnepligtstilsvarende vilkår.

Den bredt sammensatte arbejdsgruppe barslede med sin rapport i slutningen af december 1995, og et flertal anbefalede heri, at der etableres en ordning, hvor kvinder generelt kan antages til tjeneste i forsvaret på værnepligtstilsvarende vilkår med henblik på mønstring og efteruddannelse for at kunne indgå i mobiliseringsstyrken.

Der er gennem tiden i forskellige undersøgelser konstateret stor tilfredshed med, at også forsvaret som arbejdsplads har begge køn repræsenteret.

De hovedprincipper, der forudsættes i ordningen her om antagelse af kvinder i forsvaret på værnepligtstilsvarende vilkår, synes jeg opdater enkeltområder, så det samlet set burde kunne udelukke misforståelser og usikkerheder i fortolkningen af status for værnepligtige